

[Qvist Jørgensen]

Nu har ministeren – det vil jeg gerne medgive – formentlig tvunget af omstændighederne nogle modeller til, hvordan tingene måske kan løses. Her vil jeg gerne understrege – og nu tænker jeg ikke på diskussionen om, hvordan man kunne løse problemet med udbetalingen af bibliotekspengene, men på selve løsningsmodellen: Jamen hvorfor skriver man så ikke det i stedet for? Lovforslaget fylder jo helt vanvittig meget, det kunne jo bare have været skrevet, og så havde vi måske været fri for den meget stærke debat om dette emne, og så var vi måske også – det tror jeg nu ikke – blevet forskånet for en vis turbulensovre i Forfatterforeningen.

Vi har ikke på noget tidspunkt, og jeg har heller ikke sagt det i min ordførertale og gør det heller ikke nu – jeg understreger faktisk det modsatte – givet udtryk for noget ønske om, at man for at bruge et af hr. Povl Brøndsted anvendt udtryk, på nuværende tidspunkt skal spille med musklerne politisk og sige, at sådan og sådan skal det være, og hvis ikke I kan finde ud af det, må I tage det sådan og sådan. Der er intet i Socialdemokratiets oplæg, der går den vej.

Vi mener, som flere har sagt, at der er et godt materiale og en god forhandlingsmulighed. Jeg har bestemt intet imod, at Kulturministeriets embedsfolk, om jeg så må sige, strammer sig op i morgen og siger: O.k., nu skal vi altså videre, for nu er de politiske signaler i hvert fald af en sådan karakter, at det skal ordnes.

Men jeg tror ikke, det er tiden, hvor vi politikere skal komme med færdige meninger om, hvordan de ca. 100 mio. kr. skal fordeles. Det ville ikke være klogt.

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg vil gerne sige til hr. Qvist Jørgensen, at jeg ikke var vred på ham på grund af hans engagement – det er yderst velkomment – men det var hans argumentation, som ærlig talt ophidsede mig, fordi jeg syntes, den ikke var rimelig. Men nuvel, vi skal videre.

Når hr. Qvist Jørgensen siger, at mit forslag måske netop også var med til at give den turbulens i Forfatterforeningen, som vi oplever i disse dage, må jeg henvise til, at Forfatterforeningens formand siger, at den intet har med det at gøre. Og det bekræfter vel meget godt, at det

faktisk er en intern strid i Forfatterforeningen, der lige bestemt går ud på at løse den knude, som man forlanger jeg skal gøre.

Men jeg skal gerne prøve – og det var faktisk min agt i forlængelse af vores konference om bogen på Skælskør Højskole, hvor hr. Qvist Jørgensen, så vidt jeg husker, var med, og hvor der faktisk kom mange gode synspunkter – at afvente den endelige rapport, som er under udarbejdelse. Det har trukket lidt længere ud, end det skulle – det er et stort arbejde – men den er på trapperne. Den skulle gerne danne grundlag for, at jeg, som jeg lovede ved den lejlighed, kunne tage nogle drøftelser med de implicerede parter også om denne sag.

Det bekræfter yderligere, at der kan være god grund til inden længe – og det vil Forfatterforeningen måske også være indstillet på og glad for – at få taget en drøftelse og se, om vi i fællesskab kan finde en fornuftig måde at udforme et fremtidigt lovforslag på. Det er jeg ganske klar til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 26. januar 1990, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 23.26